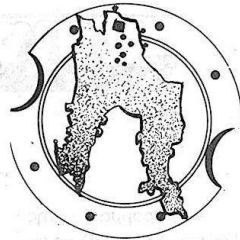

Πάρνωνας — Εφτακαρβελού
Μετά το μάζεμα του τσαγιού.

Καρυές

Η ΑΡΑΧΟΒΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ Τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ • ΕΤΟΣ 7ο • ΦΥΛΛΟ 31 • ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΙΟΣ 1993 • ΨΑΡΡΩΝ 10 ΚΗΦΙΣΙΑ 145 61

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

Ο ΙΜΠΡΑΗΜ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

Στο προηγούμενο φύλλο των ΚΑΡΥΩΝ δημοσιεύθηκε άρθρο του συνεργάτου μας καθηγητού Νίκου Σταυρόπουλου με τίτλο «Ο ΙΜΠΡΑΗΜ ΚΑΙ ΟΙ ΒΡΕΣΤΙΑΝΙΤΕΣ» όπου περιέχεται διήγηση μιας εκατοντάχρονης γριούλας, όπως την κατέγραψε με τα ίδια της τα λόγια ο αείμνηστος καθηγητής Φαίδων Κουκουλές στα «Οινουντιακά σελ. 49 - 50).

Η ίδια διήγηση έχει καταχωρηθεί στον Α' τόμο των «ΚΑΡΥΑΤΙΚΩΝ» που εκδόθηκε στην Αμερική το 1950 από την «Αδελφότητα Αραχωβιτών Καρυαί» με συντάκτες τους αείμνηστους Παρασκευά Ι. Μείντανή και Ιωάννη Π. Μείντανή.

Για την αξία των «ΚΑΡΥΑΤΙΚΩΝ», Α και Β τόμου έχει και άλλοτε ασχοληθεί η εφημερίδα μας και έχει επισημάνει ότι είναι έργο όχι μόνο μνημιώδες αλλά και πολύτιμο.

Κάθε φορά που το ξεφυλλίζω αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω και πάλι τον αγαπητό κ. Σωτήριο Ι. Βασιλή που μου το πρόσφερε από τη βιβλιοθήκη του «Πάρκου Καρυαί» στη Γκαστόνια, το Δεκέμβριο του 1986.

Επανερχόμενοι στον Ιμπραήμ θα συνεχίσουμε μετά τη διήγηση της αιωνόβιας Βρεσθενίτισσας, με διηγήσεις Αραχωβιτών, όπως καταχωρούνται στα ΚΑΡΥΑΤΙΚΑ (τόμος Α' σελ. 112).

Ο ΙΜΠΡΑΗΜ ΕΙΣ ΑΡΑΧΩΒΑΝ

(Από την παράδοσιν)

Ο κ. Νικόλαος Ανδρέου Μείντανής μιας εξιστόρησε τα κάτωθι που του είχε ειπεί η κυρούλα του Πανώρα, το γένος Ζούρα:

«Όταν εμβήκε άζαφνα ο Μπραΐμης στην Πελοπόννησο και κατήρχετο προς την Λακωνία έφυγαν οι Αραχωβίτες γέροντες και παιδιά με γιδοπρόβατα, μουλάρια και γαϊδούρια με κατεύθυνσιν προς την Μάνην. Στου Κρεββατά το Χάνι το οποίον είναι στο διπτόταμο που ανταμώνει το Αραχωβίτικο με το Βρεσθενίτικο ποτάμι τους πρόλαβε το ιππικό και τους έκοβαν οι ιππείς με τα σπαθιά τους και άλλους τσαλαπάτησαν τα άλογα. Όσοι γλύτωσαν μέσα «στο Κουμρκι» το στενό εκεί, επήγαν προς «της Μάνης το βουνό» τον Ταΰγετον. Όταν έπεσαν την άλλη πάντα του βουνού (προς την Αρεόπολιν) συνήνησαν 15 Μανιάτισσες οπλισμένες που ήρχοντο προς αντίθετον κατεύθυνσιν. Μάλιστα τους ηρώτησαν πού πάνε πού τρέχουν έτσι και όταν τους είπαν ότι έρχονται οι Αράπηδες του Μπραΐμη τους είπανε: «Τσε γιάμ! γιατί δεν παίρνετε τις λελούδες να τους κρούξετε», και οι δικοί μας τους είπανε: «Τώρα πού θα πάει η φουστάνια σας θα ιδήτε». Ύστερα από λίγη ώρα νάσου οι Μανιάτισσες φουσκωμένες και τρεχάτες προσπέρασαν τους δικούς μας μόλις είδαν «τα μιλιούνια του Μπραΐμη να σκεπάζουν τον κάμπο «σαν μαύρο σάννεφο».

Από τον ίδιο πληροφορούμεθα ότι ο Σπύρος Ζούρας, πάππος του Σπύρου Π. Ζούρα, εφονεύθηκε από τους Αιγυπτίους του Ιμπραήμ εις τον κήπον του, δίπλα από το σημερινό Ζουρείκο σπίτι μη δυναθείς να φύγει μετά του άλλου πλήθους.

Από τον συμπολίτην Σπύρον Π. Ζούραν πληροφορούμεθα ότι επτά Αραχωβίται είχαν ταμπουρωθεί εις κάποιο ύψωμα του Μελεχέ

Ο ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΑΡΥΑΤΩΝ

Την Κυριακή 23 Μαΐου 1993, μετά από πρόσκληση του προέδρου κ. **Ευστρατίου Χάρακα** και του Δ.Σ. του Συνδέσμου Α. Καρυατών, συγκεντρώθηκαν πολλοί Αραχωβίτες και φίλοι της Αραχόβας και παρακολούθησαν τη θεία Λειτουργία στον Ιερό Ναό της Ι. Μονής Πεντέλης. Μετά τη θεία λειτουργία ακολούθησε αρτοκλασία και ξενάγηση στο «Κρυφό Σχολείο». Ο καιρός ήταν ανοιξιάτικος, η γη καταπράσινη και το πρωινό αυτό στην πανέμορφη Πεντέλη υπέροχο.

Δυστυχώς και εφέτος μικρή ήταν η συμμετοχή των μελών. Ίσως διότι ήταν περίοδος εξετάσεων για τα παιδιά —μαθητές και σπουδαστές—. Μετά από μικρό περίπατο συγκεντρωθήκαμε σε εξοχικό κέντρο απέναντι από την είσοδο της Μονής, όπου κάτω από τα ολόδροσα πλατάνια μοιράστηκε ο άρτος και προσφέρθηκαν αναψυκτικά εκ μέρους του Συνδέσμου σε όλους τους επισκέπτες.

Πιστοί φίλοι των Καρυών, παραβρέθηκαν ο πρόεδρος του Συλλόγου Βασσαρά κ. Ν. Μιχόπουλος και από το Σύλλογο «Φίλοι Βρεσθενών» ο πρόεδρος κ. Π. Πρίμπας και ο γραμματέας κ. Γ. Λούμος.

Ας ευχηθούμε να είμαστε καλά και του χρόνου και να έλθουν όλοι όσοι δεν μπόρεσαν να έλθουν εφέτος γιατί αυτό το πρωινό στην Πεντέλη είναι μια απόλαυση για μικρούς και μεγάλους.

Α.Γ.Π.

τα μανδριά έτοιμοι να αμυνθούν μέχρι θανάτου, ευτυχώς όμως, αν και επέρασαν οι Αιγύπτιοι του Ιμβραήμ ακριβώς υποκάτω του υψώματος, δεν τους αντελήφθησαν και εσώθησαν από βέβαιον θάνατον διότι ο εχθρός ήτο χιλιαπλάσιος. Άλλοι επίσης εγλύτωσαν κρυμμένοι εις την «Λυκότρουπα» πλσίον της άνω τοποθεσίας.

Από τον συμπολίτην μας Χρήστον Κουτσόγεωργαν ομοίως πληροφορούμεθα ότι εις το κάτω ποτάμι εις μίαν θέσιν στου «Γκούσμη-παλη τη Σπηλιά» που ονομάζεται «Καρόκι», οι Αιγύπτιοι είχαν συσσωρεύσει εις μεγάλους σωρούς τα πτώματα των ζώων και σφαγίων που είχαν κατασφάξει. Ο δε πάππος του του διηγείτο ότι τα νήπια τα επέταγαν οι Αιγύπτιοι υψηλά εις τον αέρα και τα επερίμεναν να τα διαπεράσουν με την ξιφολόγην των.

Από την Μάμμην μας Βασίλω Ανδρέου Μείντανή, αποθανούσαν προ πολλών ετών εις ηλικίαν 97 ετών, έχομεν ακούσει το κάτωθι επεισόδιον. Όλοι οι άνδρες της Αραχώβης οι δυνάμενοι να φέρουν όπλα είχαν συγκεντρωθεί στα Βέρβαινα με τον Καπετάνιο Ματάλα, Μπαρμπιτσιώτη και άλλους με γενικό αρχηγό τον Κολοκοτρώνη.

Οι γέροντες, αι γυναίκες και τα ανήλικα με την ψυχή στα δόντια, είχαν παραμείνει εις το χωριό όταν έξαφνα επέδραμεν ο Ιμβραήμης από την «Μεσσένια» και τότε όλοι όσοι μπορούσαν να φύγουν έφυγαν δια τα πέριξ βουνά του Μαλεβού και άλλοι προς το «Διπτόταμο». Εν τω μεταξύ τους κατέφθασαν οι καβαλαρείς του Ιμβραήμ και η μητέρα της, το γένος Ζούρα, παραλαβούσα την μάμμην μας επρόλαβε και εκώθηκε κάτω από μίαν «τσουρουβέλα» και όταν επέρασεν ένας από τους ιππείς, το νερό που έτρεχεν έμπροσθέν των τους έσωσε διότι δεν τους αντελήφθη και ο θόρυβος δεν του επέτρεψε να ακούσει τους κλαυθμυρισμούς της Βασίλως, αν και η οπλή του αλόγου σχεδόν τους ήγγισεν.

Όταν επέστρεψαν ευρήκαν το χωριό ολόκληρο καμμένο από την μια άκρη έως την άλλη, εκκορησιές, σπίτια, όλα είχαν καεί. Μαζεύθηκαν όσοι γλύτωσαν και επήγαν «στην Παναγιά» και έκαμαν «λειτουργιά» δια την διάσωσιν των.

από τον Χρ. Κουτσόγεωργα και Σπ. Ζούραν επίσης πληροφορούμεθα ότι μετά την Επανάστασιν οι Μανιάται, άγνωστον διατί, εξεκι-

νησαν από την Μάνην να υποτάξουν τους Οινουτίους, αλλά πολλοί Αραχωβίτες παλληκάρια του Καπετάν Ματάλα, υπό την αρχηγίαν του, τους συνήνησαν κάτω της Σπρτης, μας λέγουν δε μάλιστα ότι οι ιδικοί μας είχαν ένα μικρό κανόνι και τους ηνάγκασαν να επιστρέψουν πάλιν εις την Μάνην. Τούτο ίσως να εγένετο κατά τας διαμάχας των διοικούντων ευθύς μετά την απελευθέρωσιν της Ελλάδος (Ίδε σημείωμα οικογενείας Ματαλαίων).

Η Αικατερίνη Γ. Καρύγιαννη μας αφηγείται ότι η Παναγιώτα, σύζυγος του Γιάννη Μελεχέ, απήχθη από τα στήφη του Ιμβραήμ με τα τέκνα της Αλεξάνδραν ετών 8, τον Γεώργιος ετών 6 και την μικρήν Δημήτρω. Κάπου εις τα «Διπτόταμα» προς το Βρεσθενίτικο, κατώρθωσε να διαφύγει την προσοχήν των Αιγυπτίων και εκρύφθη εις κάποιον «σκίνο» με την Δημήτρω. Τα πρώτα δύο παιδιά εχάθησαν. Η Δημήτρω όταν εμεγάλωσεν έγινε σύζυγος του Γιάννη Θεοδωρακάκη (Χατζή).

Ο Γιάννης Μελεχές είχε δύο αδελφούς ονομαζομένους Κυριάκον και Θανάσην, οι οποίοι είχαν πάγει εις την Ανατολήν. Κατά την Μικρασιατικήν εκστρατείαν ο Γεώργιος Θεοδωρακάκης, στρατιώτης ων, συνήνησε έναν «ανατολίτη», ο οποίος έφερεν άλλο όνομα και ο οποίος του είπεν ότι παππούλης του ήτο ένας Κυριάκος Μελεχές από «τη Σπάρτη».

Η ίδια Καρύγιαννη μας αφηγείται ότι του Θεοδωράκη Σταθάκη (Γουρνά), παππού του εν Αραχώβη Θεοδώρου η κουνιάδα, ήτο σύζυγος Δημητρίου Πουλή, την οποίαν επίσης απήγαγον οι Αιγύπτιοι του Ιμβραήμ και την μετέφεραν εις Πύλον με τα τέσσαρά της τέκνα. Το ένα αγοράκι το επήρε κάποια Τουρκάλα η οποία το έρριψεν εις την θάλασσαν της Πύλου και το έπνιξεν. Το κοριτσάκι, ονόματι Θανάσω, το ευρήκε αργότερα πλησίον του Βρουλιά νεκρό και το αναγνώρισεν από το φορεματάκι της ένα μήνα αργότερα όταν κατώρθωσε με άλλους να δραπετεύσει και να φθάσει εις την Κονιδίτσα όπου οι εκεί Έλληνες προύχοντες απήτησαν λύτρα δια να την ελευθερώσουν. Ένας ιερεύς από τα Βούρβουρα μετέβη εις Κονιδί-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ

Μικρές οι επιδοτήσεις και οι επιχορηγήσεις μικρά τα έργα που εκτελούνται ή που σχεδιάζονται στα χωριά μας.

ΒΑΡΒΙΤΣΑ

Καινούργιο Κοινοτικό Κατάστημα με μεγάλη αίθουσα πολλαπλών χρήσεων αποφασίστηκε να ανεγερθεί στη Βαρβίτσα. Το έργο θα χρηματοδοτηθεί από το πρόγραμμα LEADER της ΕΟΚ και από προσφορές των ξενιτεμένων Βαρβιτσιωτών της Ομογένειας.

ΒΑΜΒΑΚΟΥ

Γίνεται διαπλάτυνση του δρόμου στην είσοδο του χωριού, στη στροφή, απέναντι από την οικία Ανάργυρου Βερδήλου, για να μπορεί να μπαίνει το λεωφορείο μέσα στο χωριό. Για το έργο δόθηκαν από τη Νομαρχία 1.000.000 δρχ.

ΚΛΑΔΑΣ

— Κοινοτική γεώτρηση πραγματοποείται στου Κλαδά με κρατική χρηματοδότηση (1.650.000 δρχ. έτους 1990 και 1.820.000 δρχ. έτους 1993). Για το θέμα της εξασφάλισης νερού έχει ζητήσει η Κοινότητα από το Υπ. Εσωτερικών άτοκο δάνειο 5.000.000 δρχ.

— Με επιχορήγηση 1.000.000 δρχ. από το Υπ. Υγείας - Πρόνοιας άρχισε το έργο περίφραξης και εξωραϊσμού του νεκροταφείου, στον Άγιο Χαράλαμπο.

ΚΑΡΥΕΣ

Σταθερό παραμένει το πρόβλημα του νερού για το μεγαλύτερο χωριό του Λακωνικού Πάρνωνα. Οι πολλές βροχοπτώσεις και τα χιόνια που έπεσαν το χειμώνα και την άνοιξη φαίνεται ότι εξασφάλισαν το νερό για το φετινό καλοκαίρι. Αυτό όμως δεν πρέπει να μας κάνει να ξεχνάμε τη λειψυδρία των περασμένων χρόνων, ούτε να περιμένουμε εξ ύψους βοήθεια για του χρόνου. Η εξαγορά και η καλλιέργεια των πηγών που έγινε τα τελευταία χρόνια και στοίχισε 10.000.000 δρχ. κινδυνεύουν να πάνε χαμένα αν δεν κατασκευαστεί μεγάλη δεξαμενή που θα εξασφαλίζει νερό για τους καλοκαιρινούς μήνες.

Τώρα η μικρή δεξαμενή υπερκχειλίζει και τα νερά χύνονται στα ρέματα.

Εξάλλου τα αρμόδια υπουργεία και οι μελέτες για όλη την Ελλάδα έχουν καταλήξει ότι μόνο η αποθήκευση του νερού θα εξασφαλίσει αυτό το πολύτιμο αγαθό στις προβληματικές περιοχές της χώρας.

ΣΤΟ ΚΑΦΕΝΕΙΟ ΛΑΣΣΟΥ - ΣΤΙΣ ΚΑΡΥΕΣ
Ο Πρόεδρος της Κοινότητας Καρυών Δήμος Λεβεντάκης με τους:
Χρήστο Λάσσο, Βασίλη Πρεκετζέ και Δήμο Πρεκετζέ

Το έργο κατασκευής μεγάλης δεξαμενής είναι για την Κοινότητα Καρυών ζωτικής σημασίας αλλά και το κόστος τεράστιο. Από τα χρήματα της διαθήκης του αείμνηστου ευεργέτη Κερχουλά θα μπορούσε να ξεκινήσει το έργο το οποίο θα δώσει την οριστική λύση στο πρόβλημα αυτό, το τόσο ζωτικό.

Μαθαίνουμε ότι το Ίδρυμα Κερχουλά αποφάσισε να πραγματοποιήσει πρώτα τη θέρμανση του Δημοτικού Σχολείου Καρυών και της εκκλησίας της Αγίας Παρασκευής. Ας ελπίσουμε ότι το ένα δεν θα αποκλείσει το άλλο.

Η θέρμανση του σχολείου οπωσδήποτε πρέπει να γίνει. Στην Αγία Παρασκευή όμως για τους χειμερινούς μήνες αντιστοιχούν το πολύ 10 εκκλησιασμοί. (Αν δεν κάνω λάθος γίνονται δύο εκκλησιασμοί στον Άγιο Ανδρέα και ένας στην Αγία Παρασκευή). Έτσι, απ' ό,τι φαίνεται, το έργο της θέρμανσης της εκκλησίας αυτής μπορεί να μετατεθεί για αργότερα.

Εξάλλου ο αείμνηστος ευεργέτης στη διαθήκη του υποδεικνύει έργα που θα δώσουν ζωή στο χωριό και θα κρατήσουν τους νέους εκεί αλλά κανένα έργο δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί χωρίς νερό ούτε βιοτεχνίες ούτε τουριστικές επενδύσεις μπορούν να γίνουν όταν κόβεται το νερό και το περιμένουμε πως και πως να ξαναέρθει.

Ας ευχηθούμε ότι οι εκτελεστές της διαθήκης θα αντιμετωπίσουν με κατανόηση το πρόβλημα αυτό.

Α.Γ.Π.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

- Η γραμματέας της Κοινότητας Κλαδά Γεωργία Τσαποίτη και ο Γεώργιος Καραχάλιος απόκτησαν το δεύτερο παιδί τους (αγοράκι).
- Η **Αικατερίνη Παναγιωτάκη σύζ. Αντώνη Αρφάνη** από του Κλαδά απόκτησαν αγοράκι.

Να ζήσουν

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Στην Παναγία τη Γιάτρισσα στο Τσούνι βάπτισε τη Δευτέρα του Πάσχα το αγοράκι του ο **Δημήτρης Ιω. Δούσμανης** και το ονόμασε **Ιωάννη**.
- Στις 14.2.93 ο **Παρασκευάς** και η **Κική Βλήττα** βάπτισαν το κοριτσάκι τους στη Μελβούρνη και το ονόμασαν Γεωργία.
- Στις 7.2.93 ο **Στάθης** και η **Διαμάντω Πανταζή** βάπτισαν το κοριτσάκι τους και το ονόμασαν **Ευγενία - Γαρυφαλία** επίσης στη Μελβούρνη.

Να τους ζήσουν

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

- Στο Toronto αρραβωνιάστηκαν ο **Ευάγγελος Παρασκευά Πανούσης** με την **Αλεξάνδρα Χατζητάση**.
Συγχαρητήρια!
- Στους καλούς μας φίλους Νίκο και Καίτη Γουδέ, που αρραβώνιασαν την κόρη τους **Άντζελα Γουδέ** στο New Castle Αυστραλίας ευχόμεθα καλά στέφανα και κάθε καλό.

Βασίλης και Αννίτα Πρεκεζέ

Αντώνης και Τούλα Κοκκολιά

ΓΑΜΟΙ

- Στο Manchester Αγγλίας έγιναν οι γάμοι του **Στέφανου Γεωργίου Λούπου** με την **Fiona Dickson** στις 21 Μαΐου 1993. Από τον Καναδά ήλθε η θεία Άννα Λούπου-Πολίτη και από την Ελλάδα η Τούλα και ο Αντώνης Κοκκολιάς για να παρευρεθούν στη χαρά του ανηψιού τους.
- Στις 19-4-93 παντρεύτηκαν στον Κλαδά η **Αλεξάνδρα Αναργ. Κολοβού** με τον **Πέτρο Πετρούλια**.
- Στις 19-6-93 παντρεύτηκαν επίσης στου Κλαδά ο **Σπύρος Πέτρου Κακοκέφαλος** με τη **Σοφία Οικονομάκη**, από το Βρονταμά.
- Στη Σκούρα παντρεύτηκαν η **Αθανασία Αντ. Καναρά** που ήλθε από ΗΠΑ, με το **Γεώργιο Σακελλαράκη** από τη Σπάρτη.
- Στο Σύνδευ Αυστραλίας παντρεύτηκαν οι νέοι ομογενείς: η **Παναγιώτα Π. Βουκύδου** με τον **Κώστα Καλαντζή** (από τα Βούρβουρα), η **Ελένη Γ. Γκίζα**, (κόρη της Τούλας Ι. Κολοβού) με τον **Παναγιώτη Μαρίνο** (από την Ηλεία) και η αδελφή της **Ιωάννα Γκίζα** με τον **Παναγιώτη Χρόνη**.

Επίσης: ο **Χρήστος Π. Βουκίδης** με την **Όλγα Σκλαβενίτη** από τη Λευκάδα. Ο **Κώστας Α. Κοκοϊκός** με τη **Βιολέττα Σκοπιανή** και ο **Χρήστος Α. Βουκίδης** με τη **Ματίνα Γάη** από την Κάλυμνο.

Να ζήσουν ευτυχισμένοι.

ΘΑΝΑΤΟΙ

- Στις 28-2-93 πέθανε και κηδεύτηκε στο Toronto ο Αραχοβίτης **Νικόλαος Ιωάννου Θεοδωρακάκης**, 66 ετών.
- Επίσης στου Κλαδά πέθανε και κηδεύτηκε στις 23 Μαρτίου ο **Παναγιώτης Χ. Γεωργαντάς** σε ηλικία 91 ετών. Πλήρης ημερών με καλή υγεία μέχρι τέλους, άφησε πίσω του τέσσερα παιδιά άριστα αποκαταστημένα με ωραίες οικογένειες εγγόνια και δισέγγονα που θα τον θυμούνται πάντα με αγάπη, γιατί ήταν ένας καλός οικογενειάρχης.
- Στις 22-5-93 πέθανε στην Αθήνα ο υπεραιωνόβιος μπαρμπα **-Θεόδωρος Γεωργ. Φλώρης** (106 ετών) Πατέρας πέντε παιδιών ευτύχησε να τα ιδεί όλα αποκαταστημένα με παιδιά, εγγόνια και δισέγγονα. Ενταφιάστηκε στην Αραχοβίτικη γη, που τόσο αγαπούσε.
- Στις 15 Μαΐου 1993 πέθανε και κηδεύτηκε στις Καρυές ο **Κωνσταντίνος Παν. Μαχαίρας** σε ηλία 80 ετών, πατέρας του τώως προέδρου της Κοινότητας Καρυών Πάνου Κ. Μαχαίρα.
- Στου Κλαδά πέθαναν και κηδεύτηκαν στις 12-1-93 η **Γεωργία Ιω. Ζάχου**, 68 ετών στις 9-3-93 ο **Τριάδης Τσαμολιάς** 88 ετών, στις 7-4-93 ο **Κώστας Καλογερέσης** 80 ετών και στις 24-2-93 η **Αγαθονίκη Καλιαβά** 80 ετών.
- Στη Σκούρα πέθαναν και κηδεύτηκαν: η **Παναγιώτα χήρα Κων/νου Μενεγάκη**, 88 ετών, ο **Νικόλαος Παν. Μαλτέζος** 83 ετών, και ο **Ιωάννης Γεωρ. Γρηγόρης**, 78 ετών (από τη Μεγάλη Βρύση), ο **Αθανάσιος Ηλία Παγώνης** 86 ετών και η **Ιωάννα χήρα Λεωνίδα Τσότσου**, 86 ετών.
- Στη Βαμβακού πέθαναν και κηδεύτηκαν: ο **Σαλιντάρης Ευθύμιος**, 96 ετών (7-2-93) και η **Τριαντάφυλλη σύζ. Ηλία Μάνδρου**, 73 ετών (11-4-93).
- Στις 21-11-92 πέθανε και κηδεύτηκε στο Χολαργό η Βαμβακίσσα, **Χριστίνα Ιωάννου Βάχλη**, (γένος Τσαγκαρούλη από τη Σελασία) 78 ετών.

Συλλυπητήρια σε όλους τους οικείους.

ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ Α. ΜΑΤΑΛΑ

- Έγινε στις 7/3 στο Μητροπολιτικό Ναό Σπάρτης το καθιερωμένο μνημόσυνο του μεγάλου Ευεργέτη Αθαν. Ματάλα. Στη συνέχεια απενεμήθηκαν τα βραβεία του κληροδοτήματος Α. ΜΑΤΑΛΑ σε μαθητές και φοιτητές.

Τα κοινωνικά (νέα οικογενειακά, γεννήσεις, γάμους, θανάτους κ.τ.λ.) δεν είναι εύκολο να τα πληροφορηθούμε όλα. Γι' αυτό σας παρακαλούμε να μας γράφετε ή να μας τηλεφωνείτε.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΣΠΟΥΔΕΣ ΤΟΥΣ

— Η **Ελένη Νικ. Σταυροπούλου** πήρε δίπλωμα Αρχιτεκτονικής Σχολής του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου με εξαιρετική επιτυχία (έκτη από τους 100 αποφοιτήσαντες έτους 1992) και προτάθηκε για το βραβείο Ανδρέα Πλουμιστού.

— Η **Παναγιώτα Δημ. Βουκύδη** αποφοίτησε από το Πανεπιστήμιο του Σύνδευ Αυστραλίας με δύο (2) διπλώματα: χημικού και μαθηματικού. Ήδη τώρα εργάζεται ως καθηγήτρια μαθηματικών.

— Η **Angela Brand**, κόρη της Ελένης Ζαφειράκου πέτυχε και φοιτά στο Monash University Arts, στη Μελβούρνη Αυστραλίας.

ΑΘΛΗΤΙΚΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ ΝΕΟΥ

— Ο **Ευθύμιος Παρασκ. Βέργος**, γιος της Πίτσας Παρ. Διαμαντούρου, μαθητής Α. Λυκείου στο Λύκειο Σκάλας Λακωνίας, ήλθε πρώτος στους Πανελλήνιους μαθηματικούς αγώνες με ρεκόρ 1,94 μ. στο άλμα εις ύψος. Εν συνεχεία στους Πανελλήνιους Διασυλλογικούς ήλθε δεύτερος με ρεκόρ 1,94 μ. Με τις επιτυχίες του αυτές κατατάχτηκε στην Εθνική Ομάδα Παιδών.

Συγχαρητήρια στο νέο αθλητή. Του ευχόμαστε να συνεχίσει τις ωραίες του επιδόσεις και να αναδειχθεί ένας άξιος αγωνιστής της Αθλητικής Ιδέας.

ΑΦΙΞΕΙΣ ΟΜΟΓΕΝΩΝ

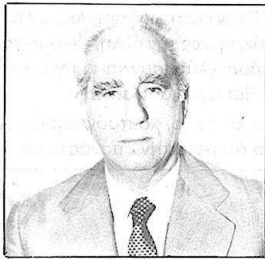
- Από το Ohio Αμερικής ήλθε ο Βαμβακίτης **Κώστας Αντωνόπουλος** με τη γυναίκα του **Μαργαρίτα** και το γιό τους **Λευτέρη**.
- Από την Αγγλία ήλθε ο Βαμβακίτης **Γεώργιος Αναργ. Λούπος** με τη γυναίκα του **Έρικα** και πέρασε το Πάσχα στην ιδιαίτερη πατρίδα του τη Βαμβακού.
- Από την Καλιφόρνια ΗΠΑ ήλθε η **Αιμιλία Βάκου** γένος Κουμαντάρου από το Τσούνι για να περάσει το Πάσχα με τα αδελφια και ανήψια της και ιδιαίτερα για να ιδεί την αδελφή της κ. Σοφία Παπαθεοδώρου που είναι άρρωστη και της ευχόμαστε περαστικά.
- Στις Καρυές μάθαμε ότι ήλθαν από την Αμερική ο **Νίκος Ανδρέα Χάρακας** ο **Βασίλης Κάκαρης** και όπως πάντα τακτικός ο **Τάκης Ιω. Κουτσόγεωργας**.
- Επίσης ο γιατρός **Δήμος Ι. Πρεκεζές**, η γυναίκα του **Καλλιόπη** και η κόρη του **Χρυσούλα**.
- Ακόμη η **Παναγιώτα Διαντζίκη** (όπως κάθε χρόνο).
- Οι νεόνυμφοι **Fiona** και **Στέφανος Λούπος** έκαναν το γαμήλιο ταξίδι τους στην Ελλάδα.

Καλώς όρισαν όλοι.

ΕΚΕΙΝΟΙ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΙ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΕΡΧΟΥΛΑΣ

Πρωταπριλιά 1993 αποχαιρέτησε τα εγκόσμια ο μπαρμπα-Νίκος Κερχουλάς σε ηλικία 87 ετών και την επομένη τον εκήδεψαν στις Καρυές τα αγαπημένα του παιδιά Γιώργος και Βασίλης, τα

Ο μπαρμπα-Νικόλαος Κερχουλάς και ο αδελφός του Πάνος.

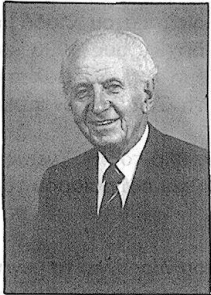
αδελφία του Ντίνος, Πάνος και Νίτσα Γορανίτου, εγγόνια, ανήψια άλλοι συγγενείς συγχωριανοί και φίλοι.

Σε διάστημα 37 ημερών ξαφνικά πέθανε στις 7-5-93 από ανακοπή της καρδιάς ο αδελφός του Πάνος, βυθίζοντας για δεύτερη φορά στο πένθος την αγαπημένη του σύζυγο Λούλα και όλη την οικογένεια Κερχουλάς.

Στο νεκροταφείο Βύρωνα όλοι οι συγγενείς φίλοι και πατριώτες αποχαιρέτισαν τον Πάνο, που ήταν ένας καλόκαρδος σεμνός και ευγενικός άνθρωπος.

Και τα δύο αδέρφια Νίκο και Πάνο με επικήδειους λόγους, αποχαιρέτισαν εκπρόσωποι της ΠΕΑΕΑ γιατί υπήρξαν αγωνιστές της Εθνικής Αντίστασης.

ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜ. ΜΕΛΕΧΕΣ

Στις 23 Μαΐου 1993 πέθανε στο Greemille S.C., ένας εξάριτος Αραχοβίτης ο **Μιχάλης Δ. Μελεχές**, βυθίζοντας στη θλίψη την αγαπημένη του σύζυγο Τούλα (γ. Παρθύμου) τους δύο γιούς του Δημήτρη και Νίκο, τρεις αδελφές του Αικατερίνη Δρίβα, Μάρθα Γεωργιάδου, και Ντίνα Ευστρατίου, εγγόνια, ανήψια, φίλους και πατριώτες.

Γεννημένος στις Καρυές το 1916 ήταν γιος του Δήμου Μελεχέ και της Σταυρούλας Φλώρου, από τα Βρέσθυνα. Το 1926 ο πατέρας του, που ήταν από τους πρωτοπόρους Αραχοβίτες μετανάστες στην Αμερική, τον πήρε μαζί του στο Wisconsin αλλά μετά από δύο χρόνια, τον ξαναέστειλε στην Ελλάδα για να τελειώσει το γυμνάσιο στην Τρίπολη. Το 1937 αναχώρησε για την Αμερική και εγκαταστάθηκε οριστικά στο Greenville S.C. Στο Β' Παγκόσμιο πόλεμο κατατάχτηκε στον Αμερικανικό Στρατό και πολέμησε στην Ινδία και Burma, όπου τραυματίστηκε και έλαβε δύο τιμητικά παράσημα.

Εργάστηκε για όλα τα Ελληνικά σωματεία της Ομογένειας και ήταν παρών σε όλες τις Ελληνορθόδοξες εκδηλώσεις. Ήταν από τα πλέον δραστήρια και σεβαστά μέλη, καθώς και πρόεδρος της Αδελφότητας Αραχοβιτών την οποία υπηρετούν όλοι οι Αραχοβίτες με αγάπη. Υπήρξε ισόβιο μέλος και πρόεδρος της Ελληνορθόδοξης εκκλησίας του Greenville, μέλος της Ahera, της Αμερικανικής Λεγεώνας, και πολλών σωματείων επαγγελματικών και κοινωνικών.

Απ' όπου κι αν επέρασε ο Μ. Μελεχές άφησε άριστες αναμνήσεις γιατί ήταν ένας μορφωμένος, ευγενής χαμογελαστός και σεμνός άνθρωπος.

Ας είναι ελαφρό το χύμα που τον σκέπασε.

ΣΑΛΙΓΚΑΡΟΚΑΜΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΛΟΥΛΟΥΔΟΚΕΦΤΕΔΕΣ

Δάφνης Σπύρου Διαμαντοπούλου - Μπερούκα

Ένα παραμύθι για μικρούς και μεγάλους

Στον ευαίσθητο χώρο της παιδικής λογοτεχνίας κινείται η Δάφνη Διαμαντοπούλου - Μπερούκα και με τα γραπτά της τιμά την Ελλάδα, τη Λακωνία και ιδιαίτερα τον Πάρνωνα, αφού ο πατέρας της είναι ο Σπύρος Διαμαντόπουλος, πτέρarquος ε.α. από τα Βρέσθυνα και η μητέρα της Ελένη είναι κόρη του αείμνηστου Θανάση Π. Γουδέ από τις Καρυές.

Η Δάφνη Σ. Διαμαντοπούλου γεννήθηκε στην Αθήνα. Το 1972 αποφοίτησε από το PIERCE COLLEGE και το 1976 από το DERECE COLLEGE (BACHELOR OF ARTS, with high distinction). Μ.Α. έκανε στο UNIVERSITY OF NORTH CAROLINA το 1979. Επίσης λίγο αργότερα απέκτησε DEGREE από το INSTITUTE OF CHILDREN'S LITERATURE, ANNARBOR, MASS. U.S.A.

Το 1988 ετιμήθη με το χρυσό βραβείο της χρονιάς («WORLD OF POETRY» Sacramento, California) για το ποιήμά της, «On Tiptoe».

Το παραμύθι της Δάφνης Διαμαντοπούλου «Σαλιγκαροκαμώματα και Λουλουδοκεφτέδες» οικολογικού θέματος, εξεδόθη το φθινόπωρο του 1991 στην Αθήνα, (Ι. Ζαχαρόπουλος, «Δαίδαλος» Πανεπιστημίου 18) και αποτείνεται σε μικρούς αλλά και μεγάλους.

Η Δάφνη Διαμαντοπούλου ζει τώρα στην πόλη CHARLOTTE της Β. Καρολίνας, με τον σύζυγό της Κωστή Μπερούκα και τον εξάχρονο γιό τους Έκτορα. Διδάσκει ελληνικά στο σχολείο της Ελληνικής παροικίας εκεί, και γράφει στα αγγλικά μικρά διηγήματα για παιδικά περιοδικά.

Τα «Σαλιγκαροκαμώματα και Λουλουδοκεφτέδες» είναι ένα απόκτημα της παιδικής λογοτεχνίας γιατί η Δάφνη με μεγάλη ευαισθησία προσεγγίζει την παιδική ψυχή και οδηγεί τα παιδικά μάτια να εξερευνήσουν βήμα προς βήμα τον κήπο, να ανακαλύψουν το φυτικό και ζωικό βασίλειο. Λουλούδια και λαχανικά, σαλιγκάρια, σκαθάκια, τυφλοπόντικες σκουλήκια και το απαραίτητο σκυλάκι, ζουν αρμονικά μέσα στο φυσικό τους χώρο, που δεν είναι άλλος από τον κήπο του σπιτιού, που κινδυνεύει να τσιμεντωθεί από την μαγία της «ανοικοδόμησης». Κάθε σελίδα είναι μια εξερεύνηση για το παιδί και εξερευνώντας μαθαίνει τα μυστικά της φύσης και ευαισθητοποιείται με την ισορροπία της. Απολαμβάνει την ομορφιά της και δέχεται τα μηνύματά της, μηνύματα οικολογικά, που έχουν ανυπολόγιστη σημασία για την αγωγή των παιδιών, αλλά και των μεγάλων, ιδιαίτερα στις μέρες μας.

Τα στοιχεία της φύσεως ο ήλιος, ο αέρας, η βροχή, ο σεισμός περνάνε μέσα από ζωντανές περιγραφές επηρεάζοντας τα ζώα που αγωνίζονται να επιβιώσουν, να συμβιώσουν και να επιζήσουν ειρηνικά, με αλληλοκατανόηση και αλληλοβοήθεια. Όλα προσωποποιούνται με χάρη και ζωντάνια με πρωτότυπα και χαριτωμένα ονόματα, τα νιώθουμε τόσο κοντά μας, τόσο δικά μας. Τα παιδιά που θα διαβάσουν το βιβλίο θα αγαπήσουν τον «κόσμο του» και θα θελήσουν αυθόρμητα να τον ανακαλύψουν και οι μεγάλοι που είχαμε την τύχη να τον ζήσουμε στα παιδικά μας χρόνια θα τον αναπολήσουμε με νοσταλγία και θα πάρουμε κάτι από την ευαισθησία της Δάφνης και θα αισθανθούμε ένα παιδικό σκίρτημα μέσα μας.

Η εφημερίδα «ΚΑΡΥΕΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ» εύχεται στη Δάφνη Διαμαντοπούλου - Μπερούκα να συνεχίσει την προσφορά της γράφοντας και άλλα βιβλία, γιατί τέτοιες προσφορές στο δύσκολο χώρο της παιδικής λογοτεχνίας και ιδιαίτερα στο παιδικό παραμύθι είναι πολύτιμες.

Την εικονογράφηση του βιβλίου έκαμε η εξαδέλφη της κ. Αθηνά Βαράκη, κόρη του Γεωργίου Αθ. Γουδέ. Το εξώφυλλο καλαισθητο και έγχρωμο και το εσωτερικό πλούσια εικονογραφημένο με σινική μελάνη σε σκίτσα που συνοδεύουν όλα τα κεφάλαια του παραμυθιού και δίνουν εξαιρετική ζωντάνια στην εξέλιξη του παραμυθιού.

Συγχαρητήρια!

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ ΜΑΣ

Κυρία Αννίτα.

Με την ευκαιρία της συμπλήρωσης 7 χρόνων από την έκδοση της εφημερίδας σας ΚΑΡΥΕΣ, επιθυμώ να απευθύνω θερμά συγχαρητήρια. Από την αρχή της κυκλοφορίας της εργάστηκε γόνιμα και με ζήλο για την διατήρηση των δεσμών με τους ομογενείς της διασποράς, και τις παραδόσεις του λαού μας. Συνεχίστε το διαφωτιστικό και ενημερωτικό αυτό λειτουργημά σας και να είστε βέβαιη ότι οι πατριώτες σας θα σας συμπαρυσταθούν. Στη συνέχεια και με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα κι εγώ όπως και άλλοι να εκφράσω ορισμένες μου απόψεις γύρω από το Μακεδονικό θέμα.

Ποία ανεξαρτησία ζητά το κρατίδιο των Σκοπίων που τον έφεραν ουρανοκατέβато τον παραχαράκτη της Ελληνικής Μακεδονίας και της τριτοχλιετούς ιστορίας της Γκλιγκόροφ; Κανείς δεν πρέπει να υποτιμά την ανεξαρτησία και αυτοδιάθεση των λαών, αλλά όταν είναι, αναίμακτη και δεν την ωθούν θέλες αποσταθεροποιητικές. Θα είναι, νομίζω, πρώτου μεγέθους ηττοπάθεια των ιθυνόντων της σημερινής Ελληνικής Κυβερνήσεως και ασυγχώρητο λάθος των ιδίων και ολόκληρου του Ελληνικού λαού να δεχθούμε την αναγνώριση των Σκοπίων με το αδιόφρονικητο όνομα της Ελληνικής Μακεδονίας. Κάτι τέτοιο θα αποτελούσε αυτοκτονία και θα έδινε «de facto» καταξιώσεις στη δολοπλόκα Τουρκία να δημιουργήσει, άξονα με Βουλγαρία, Σκόπια, Αλβανία, με μελλοντικές οδοντρές καταστάσεις εις βάρος της Ελλάδας.

Ας ευχηθούμε οι μέρες που έρχονται να είναι ειρηνικές και παραγωγικές και να μπορούμε να μαθαίνουμε ευχάριστα νέα από την πατρίδα, γιατί τον τελευταίο καιρό όλα δείχνουν ότι εκεί κυριαρχούν συμπτώματα συλλογικής υστερίας.

Και κάτι ακόμα για την Ελλάδα μας πρέπει να δειξουμε στον έξω κόσμο ότι είμαστε άξιοι απόγονοι των Αρχαίων Ελλήνων. Κάτι τέτοιο πρέπει να αρχίσουμε να δείχνουμε με κάθε τρόπο πολύ περισσότερο σήμερα που απειλούμεθα από πολλές πλευρές, ακόμα και από τους υποτιθέμενους φίλους μας της Ε.Ο.Κ.

Είμαστε και πρέπει να παραμεινουμε Έλληνες.

Ευχαριστώ για την φιλοξενία

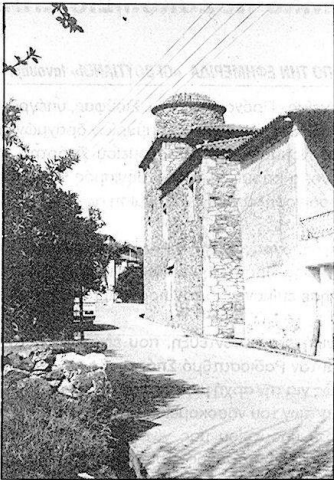
Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Δημήτριος Πάντος - Ontario

Αγαπητέ κ. Πάντο.

Ευχαριστώ για τις ευχές και τα καλά σας λόγια. Η αγωνιάς σας για τα προβλήματα που δημιουργούνται για την πατρίδα μας από εχθρούς και «φίλους», είναι δικαιολογημένη και όλοι ζούμε με ανησυχίες και άγχος για το τί θα προκύψει από αυτό το πρόβλημα το «μικρό και μέγα».

Α.Γ.Π.

Η αποκατάσταση ενός ιδιόρρυθμου κτιρίου στο χωριό Αφυσσού

Όποιος επισκέπτεται το χωριό Αφυσσού, καθώς ανηφορίζει από τον κεντρικό δρόμο, λίγο μετά την πρώτη μικρή ανηφόρα, συναντά δεξιά του ένα κτίριο που οι διαστάσεις του, η εξωτερική του εμφάνιση και η αρχιτεκτονική του πρωτοτυπία, ασφαλώς θα τον προβληματίσει και θα ζητήσει κάποιες πληροφορίες για τη χρήση του και το σκοπό για τον οποίο έχει κτισθεί.

Πρόκειται για το γκρίζο από την παλαιότητα, αλλά και τα υλικά με τα οποία είναι κατασκευασμένο κτίριο, που ο παλιός ιδιοκτήτης του, μακαρίτης Βασίλης Γ. Συνοδινός (Σκορδάς), από πολλά χρόνια το χρησιμοποιούσε σαν ελαιοτριβείο.

Αυτό το κτίριο, που παρόμοιο δεν έχω δει πουθενά και που με προβλημάτισε φέτος καθώς προτίμησα να περάσω τις γιορτές του Πάσχα με την οικογένειά μου στη γενέτειρα της μητέρας μου, θέλησα να το ερευνήσω περισσότερο, όταν με ευχαρίστηση διειπίστωσα ο ίδιος και οι κάτοικοι του χωριού με πληροφόρησαν, ότι γίνεται μια επιμελημένη προσπάθεια συντήρησης και αποκατάστασης.

Το έργο, που η δαπάνη του θα στοιχίσει μερικές δεκάδες εκατομμύρια, γίνεται από το μετανάστη γιο και κληρονόμο του μπάρμπα Βασίλη κ. Γεώργιο Β. Συνοδινό.

Αν και προσέφυγα στα πιο κατάλληλα πρόσωπα του χωριού, όπως είναι ο αδελφός του πρώην ιδιοκτήτη κ. Γιάννης Γ. Συνοδινός και άλλους ηλικιωμένους, δυστυχώς, οι πληροφορίες, που κατάφερα να συγκεντρώσω, δεν μπόρεσαν να δώσουν απάντηση στο βασικό ερώτημα πότε και για πιάό λόγο κατασκευάστηκε.

Οι μόνες ηλεγμένες και επιβεβαιωμένες πληροφορίες, προερχόμενες από τον κ. Γιάννη Συνοδινό, είναι ότι το κτίσμα αυτό το αγόρασε ο πατέρας του Γεώργιος Συνοδινός από το Δημοσθένη Ματάλα —παππού του σημερινού Δημάρχου των Σπαρτιατών— γύρω στα 1912-1913 και όταν έγινε η αγορά ήταν εκεί στεγασμένο

ελαιοτριβείο, με παλαιωμένα όμως μηχανήματα, τα οποία αυτός αντικατέστησε με άλλα σύγχρονα.

Μια άλλη πληροφορία, που μας έδωσε ο κ. Γιάννης Α. Γιαννάκας και επιβεβαίωσε ο κ. Γιάννης Συνοδινός, είναι ότι σε παλιότερη εποχή και συγκεκριμένα στη δεκαετία 1885-1895, καθώς του είχε αφηγηθεί ο πατέρας του, αυτό χρησίμευσε σαν σχολείο, στο οποίο μάλιστα είχε φοιτήσει και ο ίδιος.

Αναφερόμενος τώρα στα χαρακτηριστικά στοιχεία του, θα ήθελα να σημειώσω τα εξής:

Εκτός από το εν είδει τρούλλου εξέχον μέρος του, το υπόλοιπο κτίριο ήταν διώροφο, όπως ακριβώς αποκαθίσταται σήμερα, με τη διαφορά ότι τα δάπεδα ήταν ξύλινα και όχι από τσιμέντο. Από την κεραμιδένια στέγη του εξέιχε πάντα ο εντυπωσιακός «τρούλλος» του, που όντας σκεπασμένος με πλάκες βυθισμένες σε λάσπη, προβλημάτιζε ακόμα περισσότερο τον διερχόμενο θεατή.

Μια ενδιαφέρουσα και κατά τη γνώμη μου πάρα πολύ πιθανή εκδοχή για το σκοπό της κατασκευής του εν λόγω κτιρίου, μου έδωσε η Αρχιτέκτων Μηχανικός κόρη μου Ελένη Σταυροπούλου.

Σύμφωνα με αυτή δεν αποκλείεται στην αρχή αυτό να έχει κατασκευασθεί για τη στέγαση κάποιου αλεστικού εργαστηρίου που θα εκμεταλλεύετο την αιολική ενέργεια.

Για το σκοπό αυτό θα πρέπει στην κορυφή του υπερυψωμένου μέρους του να είχε τοποθετηθεί κάποιος κατάλληλος περιστρεφόμενος από τον αέρα μηχανισμός, που θα χρησίμευε είτε για τη λειτουργία ενός διαφορετικά ενδοχόμενως λειτουργούντος ιδιόκτητου ελαιοτριβείου, είτε για τη λειτουργία κάποιου αλευρομύλου, είτε ενδοχόμενως ως πηγή ενέργειας, για τη λειτουργία αγνώστου αριθμού μηχανών, απλών ή και πολλαπλών χρήσεων.

Η κατασκευή και λειτουργία του ευθύς εξ αρχής ως ελαιοτριβείου θα πρέπει κατά τη γνώμη μου να θεωρηθεί η επικρατέστερη άποψη για δύο κυρίως λόγους: Πρώτον, διότι κατά την πώλησή του από το Ματάλα στο Συνοδινό αυτή ήταν η χρήση του και μάλιστα με παλαιωμένα μηχανήματα και δεύτερον, διότι λαμβανομένης υπόψης της ηλικίας του —που δεν είναι και πάρα πολύ μεγάλη— ποτέ και από κανέναν μέχρι τώρα δεν αναφέρθηκε άλλη ονομασία εκτός εκείνης του ελαιοτριβείου.

Σε ενίσχυση των παραπάνω αναφέρω συμπληρωματικά ότι, καθώς είναι γνωστό, χρήση των ανεμομύλων γίνονταν από παλιά για πολλούς και ποικίλους σκοπούς όπως για τη λειτουργία αλευρομύλων, για την κίνηση των λιθαριών σε ελαιοτριβεία, για την άντληση νερού από πηγάδια, για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας κ.ά.

Όπως και να έχουν πάντως τα πράγματα, εκείνο που κατά τη γνώμη μου με έμφαση θα πρέπει να τονίσουμε τελειώνοντας είναι ότι η πρωτοβουλία του σημερινού ιδιοκτήτη να το συντηρήσει και να το αποκαταστήσει, αποτελεί μια πραγματικά αξιέπαινη ενέργεια και μακάρι να πληθαίνουν όλο και πιο πολύ αυτοί που θα ακολουθούν το παράδειγμά του.

Νίκος Χ. Σταυρόπουλος
Καθηγητής Μαθηματικών

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΤΗΣ ΚΑΤΟΧΗΣ

Από το βιβλίο του Αραχοβίτη συγγραφέα Κώστα Πίτσου «ΚΑΡΥΕΣ».

Συνέχεια από τα προηγούμενα

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Δείγμα στην ιστορία του Έθνους μας.

Γεννήθηκε στην Αράχοβα στις 16 Ιουλίου 1903. Εμαθήτευσε στο Δημ. Σχολείο της Αράχοβας και στο Γυμνάσιο Σπάρτης. Σπούδασε στη Γερμανία - Ιατρική Σχολή του πανεπιστημίου της Halle - από το 1920 έως το 1927 και ειδικεύθηκε στη χειρουργική. Το 1928 γύρισε στην Ελλάδα και τον Αύγουστο του 1929 εγκαταστάθηκε οριστικά στη Σπάρτη και άνοιξε Κλινική. Ήταν απ' τους καλύτερους χειρουργούς· έκαμε 3 χιλ. περίπου εγχειρήσεις από το 1929 ως το 1943.

Ο αείμνηστος γιατρός Χρήστος Καρβούνης.

Στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο υπηρέτησε στο στρατό, στα Νοσοκομεία Θεσσαλονίκης και στη Νάουσα. Η πατριωτική του δράση στην Κατοχή ήταν εξαιρετική· έτρεχε παντού. Την άνοιξη του 43 νοσήλευσε κι θεράπευσε έναν Έλληνα Αξιωματικό των Κομάντος στο χωριό Τσιντζίνα. Οι Ιταλοί το 'μαθαν και τον έπιασαν. Με την κατάρρευση της Ιταλίας αποφυλακίστηκε, αλλά τον έπιασαν σε λίγο οι Γερμανοί. Με τους άλλους 117 ομήρους τον εξετέλεσαν στο Μονοδέντρι στις 26 του Νοέμβρη του 1943. Είναι εξακριβωμένο ότι, όταν επρόκειτο να τους εκτελέσουν, ο επικεφαλής Γερμανός τον ξεχώρισε απ' τους άλλους, για να μην εκτελεστεί. Ο Καρβούνης αρνήθηκε να δεχτεί το ξεχώρισμα αυτό «ή όλους, είπε στο Γερμανό, ή κι εγώ μαζί» και πέθανε σαν ήρωας. Όταν οι Γερμανοί μεταφέρανε τα πτώματα στη Σπάρτη, ένας Γερμανός πλησίασε το πτώμα του Καρβούνη και τον φίλησε στο μέτωπο.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΘΑΝΑΤΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

Ο ΙΜΠΡΑΗΜ ΣΤΗΝ ΑΡΑΧΟΒΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛ. 1

τσαν δια να απολυτρώσει την παπαδιά του, την οποίαν εκρατούσαν οι ίδιοι προύχοντες και με 40 γρόσια λύτρα φέκταν και την Πουλή ελευθέραν και ήλθαν μαζί εις του Βρουλιά όπου την εβοήθησε και ενταφίασαν το κοριτσάκι της.

Δια τα άλλα παιδιά από τα τέσσερα δεν έμαθε τίποτε και αργότερα η Πουλή ετρελλάθη. Την αντελήφθησαν όταν, βλέπouσα προς του Παναγιώτη τη Λάκκα άρχισε να φωνάζει ότι της «Μάνης τα βουνά εκαιγόντουσαν», και αργότερα επήγε εις τον «σκυλόβραχο» και εφορτώθηκε κόκκαλα τα οποία ονόμαζε «ξύλα να κάψει το φούρνο». Έζησε εις αυτήν την κατάστασιν επί μίαν δεκαετίαν και απέθανεν.

Από τον Αντώνιον Αναστ. Κερχουλάν πληροφορούμεθα ότι ο ο γέρο Χρήστος Κερχουλάς, αδελφός του πάππου του, ήτο εις της Απιδιάς το καταράχι και τους κυνήγησαν οι Αιγύπτιοι. Ένας εκ των Αιγυπτίων τον πρόφθασε και ήτο έτοιμος να του κόψει το κεφάλι με το σπαθί του αλλά εγλύστρησε επάνω εις μίαν βρεγμένη πλάκα και σωροβολιάσθη κάτω και έδωσε καιρόν εις τον Χρήστον να φύγει και να γλυτώσει από βέβαιον θάνατον.

Ο Μιχαήλ Δ. Μελεχές μας πληροφορεί ότι μία εκ της οικογενείας Μελεχέ κατά την διέλευσιν των στιφών του Ιμβραήμ εκρύβη με το βρέφος της μέσα εις κουφάλα δένδρου εις τα Μελεχεΐκα μανδριά.

Από τον Χρήστον Γ. Κουτσόγεωργαν πληροφορούμεθα ότι ο πάππος του Χρήστος Κουτσόγεωργας και ο προσπάππος του επί Ιμβραήμ είχαν φύγει εξ Αραχώβης και πάγει εις τον Ταύγετον και έτρωγαν ωμά αραποσίτια επί μήνα σχεδόν.

Από τον Κώσταν Ν. Χάρακαν πληροφορούμεθα ότι ο Προπάππος του Νικόλαος Χάρακας όταν ήτο μόλις 15 ετών και έβoσκε τα πρόβατά του αντελήφθη από τις «Βίγγλες» εις τον «Καλό» -τις οποίες μεταχειρίζοντο οι Αραχωβίται ως παρατηρητήριο διά να βλέπουν αν ήρχετο ο εχθρός- ότι τον επλάκωσαν οι Τούρκοι και τρέχων όσον ηδύνατο κατώρρωσε να χωθεί κάτω από μια μεγάλη γλαντινιά εις τον «Καλό». Ο Τούρκος ή ο Αιγύπτιος ιππεύς που τον κυνηγούσε σταμάτησε ακριβώς από πάνω του και το άλογό του εφρούμαζεν αλλά ο Τούρκος αφού εξεστόμισεν αρκετάς ύβρεις «γκιαούρ, κιοπέκ, κ.λπ.» έφυγεν και επέστρεψεν εις τους άλλους συντρόφους του.

Παρόμοια επεισόδια ασφαλώς θα είναι πολλά και η ιστορία της Αραχώβης θα έχει πολλά να αναράξει. Οι μεταγενέστεροι ας εκτιμήσουν δεόντως τας θυσίας των προπατόρων των και ας προσπαθήσουν να τους μιμηθούν και τους υπερβάλουν.

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΑΤΑΛΑΣ ΚΑΙ Η ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΡΩΜΥΛΙΑ

(της Ελένης Μπελιά)

Συνέχεια από τα προηγούμενα

β. Ο οργανικός Νόμος και τα δικαιώματα των Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας. Όταν τον Σεπτέμβριό του 1878 η Διεθνής Επιτροπή διά την Ανατολική Ρωμυλία συνήλθε στην Φιλιππούπολη διά να συντάξει τον Οργανικό Νόμο της αυτόνομου αυτής Επαρχίας, δεν υπήρχε ρητή υποχρέωση διά την εξασφάλιση των δικαιωμάτων του ελληνικού πληθυσμού της περιοχής. Ο Ματάλας σε επανειλημμένες αναφορές του προς την Ελληνική Κυβέρνηση είχε επισημάνει την ανάγκη να κατοχυρωθούν τα δικαιώματα αυτά. Η τελευταία όμως ουδεμία ενέργεια έκαμε προς την κατεύθυνση αυτή, διότι δεν είχε εκτιμήσει δεόντως το σοβαρό τούτο ζήτημα.

Οι θέσεις του Ματάλα σχετικώς με το ζήτημα τούτο συνοψίζονται στα εξής: να αναγνωρισθεί η ελληνική γλώσσα ως ισότιμη με την τουρκική και την βουλγαρική και να εξασφαλισθεί στις τρεις εθνότητες το δικαίωμα να αντιπροσωπεύονται στα διοικητικά και στα δικαστικά συμβούλια της Επαρχίας.

Ο Ματάλας θεωρούσε σημαντικότερο το ζήτημα της γλώσσας, διότι είχε την ελπίδα ότι με την αναγνώριση της ισοτιμίας της θα επετρεπέτο ο βαθμιαίος εκβουλγαρισμός του ελληνικού πληθυσμού της Επαρχίας. Με τις θέσεις του Ματάλα ετάχθη και ο αντιπρόσωπος της Αυστρίας Kallay, ο οποίος εστήριζε την άποψή του αυτή στην πνευματική και οικονομική υπεροχή των Ελλήνων της Ανατολικής Ρωμυλίας¹.

Ο Οργανικός Νόμος της Ανατολικής Ρωμυλίας εξησφάλιζε, όπως αναφέρθη ήδη, τυπικά μόνον ίσα δικαιώματα στις τρεις κύριες εθνότητες, Τούρκους, Βουλγάρους και Έλληνες, που κατοικούσαν στην περιοχή. Έτσι, σύμφωνα με το άρθρο 22 «η ελληνική γλώσσα καθιερούται ως μία των τριών επισήμων γλωσσών». Εξάλλου, με τα άρθρα 25 και 27 εξησφαλίζοντο τα δικαιώματα των εθνότητων διά την διεκδίκηση δημοσίων θέσεων ως εξής:

§ 25. «Αι δημόσιαι υπηρεσίαι θα κατανέμωvται εν ισότητι, εν δε τη εκλογή των υπαλλήλων θα λαμβάνεται υπόψιν η γνώμη της πλειοψηφίας των διαφόρων διαμερισμάτων».

§ 27. «Οι ιθαγενείς της Ανατολικής Ρωμυλίας άνευ διακρίσεως φυλής και θρησκευτικών δοξασιών απολαύουσι των

αυτών δικαίων. Αι δημόσιαι θέσεις, τιμαί και υπηρεσίαι είναι εξίσου προσίται εις αυτούς κατά τα προσόντα, την αξίαν και την ικανότητα των».

Εν τούτοις, τα άρθρα αυτά έμειναν γράμμα κενόν στην εφαρμογή τους και παρεβιάζοντο συνεχώς, ο δε βουλγαρικής καταγωγής Γενικός Διοικητής της Επαρχίας Αλέκο Πασάς κυβερνούσε με πνεύμα σαφώς φιλοβουλγαρικό.

Έτσι, ως προς το ζήτημα της ελληνικής γλώσσας, η χρήση της περιωρίσθη αρκετά με διευκρινιστικές διατάξεις, παρά το άρθρο 22. Επιπλέον, κατά την ημέρα της εγκαταστάσεώς του (18/30 Μαΐου 1879) ως Γενικός Διοικητής της Επαρχίας, ο Αλέκο Πασάς ανέγνωσε τά επίσημα έγγραφα του διορισμού του μόνον στην βουλγαρική και την τουρκική. Το γεγονός αυτό προεκάλεσε το αίσθημα των Ελλήνων της Φιλιππουπόλεως, οι οποίοι απήντησαν αμέσως (18/30 Μαΐου 1879) διαμαρτυρία προς αυτόν και προς την Διεθνή Επιτροπή.

Και ο Ματάλας, διαμαρτυρόμενος διά την κατάφωρη παραβίαση αυτής της ουσιωδестаτής διατάξεως του Οργανικού Νόμου, υπεγράμμισε στον Γενικό Διοικητή ότι «μόνον εάν αι αρχαί αντιμετωπίσουν με ισότητα τας εθνότητας θα παύσουν αι μεταξύ των έχθραι». Σχολιάζων δε στην ιδία έκθεση την στάση αυτή του Αλέκο Πασά, καθώς και το γεγονός ότι αργότερα ανυψώθη στο Διοικητήριο μόνον η βουλγαρική σημαία, ο Ματάλας επiléγει: «Εκ των μέχρι τούδε δεν προσιοινίζεται τις καλά αποτελέσματα. Αι κωμωδίαί αύται δεν δύνανται ή να καταλήξουσιν εις τραγωδίαν τινά».

(Συνεχίζεται)

1. Χρ. Νάλτσα, ενθ. αν., σ. 58. - Ευαγγ. Κωφού, ενθ' αν., σ. 147. Κατά τον Kallay έπρεπε να αναγνωρισθί η ελληνική γλώσσα ως ισότιμη με την βουλγαρική και την τουρκική «... και διότι οι Έλληνες έχουν ενταύθα πολιτισμόν πνευματικόν και μορφωτικόν πολύ σπουδαιότερον παρ' όσον οι Τούρκοι και οι Βούλγαροι. Τα σχολεία των είναι πολύ ανώτερα κατ' αριθμόν από τα των δύο άλλων εθνικοτήτων. Δεν επιθυμώ να εξετάσω πού οφείλεται τούτο, είναι όμως γεγονός ότι οι Έλληνες είναι όχι μόνον φορείς πολιτισμού, αλλά και κατέχουν όλα τα προσόντα προς μετάδοσιν του πολιτισμού των εις άλλους. Διά τον λόγον τούτον δεν θα ήτο ορθόν να αγνοήθι τούτο. Αν επομένως απερασίζομεν να αποκλείσωμεν την Ελληνικήν γλώσσαν, θα διεπράττομεν διπλήν αδικίαν, πρώτον εναντίον αυτών των ιδίων και δεύτερον εναντίον ολόκληρου της χώρας ταύτης». Βλ. Νικήφ. Μοσχοπούλου, ενθ' αν., σ. 153.

Α. ΛΑΚΩΝΕΣ ΥΠΗΡΕΤΕΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΜΑΣ

ΘΑΝΟΣ ΚΩΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Θάνος Κωτσόπουλος με τον Νικηφόρο Βρεττάκο, στην εκδήλωση που είχαν οργανώσει τα Οινυντιακά Σωματεία στο Δημοτικό Θέατρο Πειραιά, το Μάιο 1987, προς τιμήν του Βρεττάκου.

Β. ΑΛΕΚΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο αξέχαστος μουσικός της Σπάρτης

Σε ηλικία 92 ετών πέθανε στη Σπάρτη ο μουσικός Αλέκος Παναγιωτόπουλος, ο οποίος με το πηγαίο ταλέντο του, την ευαισθησία του και τη χαρισματική του προσωπικότητα δέσποσε για πολλά χρόνια στη μουσική και πολιτιστική ζωή της πόλης και του νομού ολόκληρου. Οι χιλιάδες μαθητές και μαθήτριές του από τα γυμνάσια και το ωδείο, μετέφεραν τη μουσική του στις κωμοπόλεις και στα χωριά τους και έτσι όλη η Λακωνία τραγουδούσε τα τραγούδια του. Αργότερα όταν γράφτηκαν σε δίσκους τα τραγούδια του όλη η Ελλάδα.

Ας είναι ελαφρό το χώμα της αγαπημένης του Σπάρτης που τον σκέπασε.

Σε ηλικία 80 ετών έπειτα από σύντομη ασθένεια, έφυγε από τη ζωή ο μεγάλος Λάκωνας καλλιτέχνης και συγγραφέας Θάνος Κωτσόπουλος.

Ο Θάνος Κωτσόπουλος, κορυφαία μορφή του ελληνικού θεάτρου ως τραγωδός και ερμηνευτής μεγάλων ρόλων του κλασικού δραματολογίου, ως δραματογράφος και σκηνοθέτης, ως δάσκαλος της δραματικής τέχνης κι ακόμη ως ποιητής και πεζογράφος, πέρασε και θα μείνει ανεξίτηλα στην ιστορία του θεάτρου. Με την ακάματη εργατικότητα του, τη μεγάλη έμφυτη ευγένειά του, την κατανόηση και καλοσύνη του για τον άνθρωπο — ιδιαίτερα για το νέο — τη σεμνότητα, την ευαισθησία και την πίστη σε ανώτερα ιδανικά, υπηρέτησε όλες τις ηθικές και πολιτιστικές αξίες. Υπερήφανος για τη Λακωνική καταγωγή του, ήταν παρών σε όλες τις εκδηλώσεις των Λακωνικών σωματείων.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΛΑΚΩΝΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Το «ΠΑΛΛΑΚΩΝΙΚΟ» βραβείο του φιλολόκωνα καθηγητή - λογοτέχνη κ. **Βασίλη Μοσχόβη** απονεμήθηκε στον κ. **Αριστείδη Πουλημένκο**, από την Πετρίνα, για το βιβλίο του «Η ΠΕΤΡΙΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ 17ο ΑΙΩΝΑ». Η απονομή έγινε στην αίθουσα εκδηλώσεων της Σχολής Κινηματογράφου - Τηλεοράσεως και Σκηνοθεσίας του κ. Λυκούργου Σταυράκου, Πατησίων 65, την Κυριακή 28 Μαρτίου 1993. Την εκδήλωση οργάνωσε ο Σύνδεσμος των Απανταχού Λακώνων «Ο ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ», Στουρνάρη 53.

Συγχαρητήρια στον βραβευθέντα συγγραφέα.

ΘΕΜΕΛΙΩΣΗ ΑΣΥΛΟΥ ΑΝΙΑΤΩΝ ΣΤΟΥΣ ΜΟΛΑΟΥΣ

Στις 25 Απριλίου 1993, Κυριακή του Θωμά, ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μονεμβασίας και Σπάρτης κ. Ευστάθιος θεμελίωσε στους Μολάους το Ίδρυμα Περιλάλψεως Ατόμων με Ειδικές Ανάγκες (Γηροκομείο - Άσυλο Ανιάτων «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»).

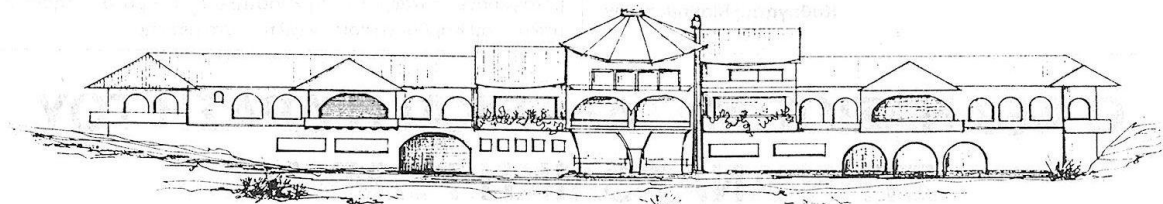
Στην τελετή της θεμελιώσεως του νέου φιλανθρωπικού ιδρύματος της Ιεράς Μητροπόλεως δεν μπορέσαμε να παρευρεθούμε αλλά δημοσιεύουμε ευχαρίστως το σχέδιο του θεμελιωθέντος ιδρύματος και απόσπασμα από την έκκληση του Σεβ. Μητροπολίτου:

«...Σ' αυτό το Ίδρυμα θα ευρίσκουν στέγη κατάλληλη, αναπαιτικό κρεβάτι, καθαριότητα, που είναι η μισή αρχοντιά, άριστη και καλομαγειρευμένη τροφή, θέρμανση τον χειμώνα και δροσιά το

καλοκαίρι και προ πάντων στοργή, αγάπη και ανύστακτη φροντίδα, όλοι εκείνοι που όλα τα στερήθηκαν στην ζωή τους ή τώρα τα έχουν περισσότερο ανάγκη.

Είναι καιρός να καταλάβουμε πως δεν μπορούμε μόνοι μας να ευτυχούμε, ούτε και πρέπει. Η χαρά και η ευτυχία μας έχει σχέση με την χαρά και την ευτυχία των άλλων. Είναι αδύνατο να χαίρεσαι, όταν οι άλλοι γύρω σου είναι λυπημένοι. Είναι αφύσικο να διασκεδάσεις, όταν πλησίον σου υπάρχει κάποιος που πάσχει και υποφέρει. Αν το τολμήσεις, τότε θα σε ελέγξει ο ποιητής με τον αυστηρό του στίχο: «Αλλοίμονο σ' όποιον γελά, οι άλλοι σαν θρηνούν...».

(Από την θερμή έκκληση του Σεβ. Μητροπολίτου μας)

ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΙΛΑΛΨΕΩΣ ΑΤΟΜΩΝ ΜΕ ΕΙΔΙΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» ΜΟΛΑΩΝ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Η ΑΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΜΑΣ

- **ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟ ΠΑΝΟ** Chicago II. Αγαπητοί Πάνο και Ελένη σας ευχαριστώ για το γράμμα και τις δύο συνδρομές σας για τα έτη 1993 και 1994. Πάντα συνεπείς και πρόθυμοι. Από το Βασίλη έχετε επίσης πολλούς χαιρετισμούς.
- **ΜΑΤΘΑΙΟ ΣΑΡ. ΗΛΙΑ Closter**. Ευχαριστώ για το γράμμα σας και τις συνδρομές σας για το 1993 όλων των αδελφών Matthaüs: Steve, Louis & Stanley, καθώς και της Αδελφότητας SKOURA - VARVITSA. Επίσης σας ευχαριστώ για το νέο συνδρομητή κ. Peter Gounis που ασφαλώς με τις δικές σας συστάσεις θέλησε να γίνει αναγνώστης της εφημερίδας ΚΑΡΥΕΣ. Περιμένω νέα σας για δημοσίευση.
- **ΜΠΕΛΕΣΙΩΤΗ ΓΕΩΡΓΙΑ** (γένος Μαχαίρα) Ευχαριστώ για την κάρτα σου με τις ευχές και τη συνδρομή σου για το 1993. Πάντα πρόθυμη! Από το Βασίλη έχεις χαιρετισμούς επίσης και στον άνδρα σου.
- **ΔΙΑΜΑΝΤΟΥΡΟ ΠΑΝΤΕΛΗ** Toronto. Αγαπητέ Παντελή, σε ευχαριστώ για όλες τις εξυπηρετήσεις και τη βοήθειά σου προς τις ΚΑΡΥΕΣ. Σε έχω

κουράσει. Χαίρομαι που και εφέτος θα έλθεις ενωρίς στην Ελλάδα και θα τα ειπούμε από κοντά.

- **ΒΟΥΚΥΔΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ** Σύνδε. Ευχαριστώ για το γράμμα σας, τη συνδρομή σας (1993) και τα νέα του Σύνδε. Ελπίζω να είναι τακτική η επικοινωνία μας. Στη μητέρα σας εύχομαι περαστικά.
- **ΔΑΛΑΚΟΥΡΑ ΧΡΗΣΤΟ ΚΑΙ ΝΤΙΝΑ** Chicago. Άπειρες ευχές για τους γάμους της Μαρίας. Νοερά είμαστε μαζί σας και χαϊρόμαστε στη χαρά σας.
- **ΛΕΛΑ ΚΟΡΔΑΡΗ** Μεμβούρνη. Σ' ευχαριστώ για το γράμμα σου με τα νέα από τους συμπατριώτες της Μεμβούρνης! Παρ' όλο που είχες μετακόμιση στο καινούριο σας σπίτι, δεν ξεχνάς και την εφημερίδα μας. Καλορίζικο να είναι και να το χαρείτε με υγεία. Ευχαριστώ τους συνδρομητές που σου έδωσαν και μου έστειλες τις συνδρομές τους. Τουρογιάννη Κώστα 160 δολ.), Ντάρμο Τάκη (25 δολ.) και από τη νέα συνδρομητριά Brand Ελένη (γένος Ιωάν. Ζαφειράκου (25 δολ.). Τους ευχαριστώ όλους και εσένα ιδιαίτερα.

Αννίτα Πρεκεζέ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Ο πόνος ο ασύγκριτος

Με την μάνας τον Πόνο, σαν έχει το παιδί της μ' αρρώστεια βαρεία πόνον άλλον κανέναν δεν έχει να συγκρίνει, να βάλει μπροστά.

Βουρκωμένα τα μάτια της πάντα πλακωμένη βαρεία η καρδιά. Το βλαστάρι της τρέμει μη χάσει και γεμίζει η ψυχή σκοτεινιά.

Γονατίζει με δάκρυα ποτάμι στις εικόνες, μπροστά στο Θεό και μια χάρη μονάχα ζητάει το παιδί της να ιδεί σαν και τ' άλλα γερό.

Τα ξενύχτια και οι κόποι χαλάλι τέτοια; μάνα ποιά λογαριάζει; Ένα μόνο ζητεί και ποθεί το παιδί της σαν τ' άλλα γερό να το ιδεί.

Με της μάνας τον πόνο, σαν έχει το παιδί της μ' αρρώστεια βαρεία πόνον άλλον κανέναν δεν έχει να συγκρίνει, να βάλει μπροστά.

Πάνος Βελδέκης
Βαμβακίτης - γιατρός

ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΑΤΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΓΙΑ ΚΤΙΡΙΑΚΑ ΕΡΓΑ ΣΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ

ΑΝΑΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ «ΟΙ ΒΟΥΤΙΑΝΟΙ» Ιανουάριος - Φίριος 1993

Ο υπουργός Υγείας - Πρόνοιας κ. Δημ. Σιούφας, υπέγραψε απόφαση με την οποία εγκρίνεται πίστωση 100 εκατομμυρίων δραχμών για την κτιριακή βελτίωση του Γεν. Νομαρχιακού Νοσοκομείου Σπάρτης. Καί όπως είναι φυσικό και επόμενο, ο κτιριακός εκσυγχρονισμός θα οδηγήσει ασφαλώς στην αναγκαία ιατρο-νοσηλευτική αναβάθμιση όλων των κλινικών του ιδρύματος.

Ευθύς μετά την υπογραφήν της υπουργικής απόφασης, ο γραμματέας του Υπουργείου Υγείας-Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Ιω. Πιερρουτσάκος ενήργησε επίμονα για τον προγραμματισμό και τη χρηματοδότηση του έργου.

Στην τηλεφωνική του συνέντευξη, που είχαν και μεταδόθηκε από το Λακωνικό τύπο και τον Ραδιοσταθμό Σπάρτης, ο κ. Πιερρουτσάκος τόνισε ότι πρόκειται απλώς για την αρχή μιας ουσιαστικής πρωτοβουλίας επίλυσης όλων των προβλημάτων του νοσοκομείου της Σπάρτης.

Στον τομέα του υπουργείου μας γίνεται το καλλίτερον δυνατόν στη Λακωνία —είπε ο κ. Πιερρουτσάκος— υπογραμμίζοντας ότι, μετά την επέκταση του Νοσοκομείου Μολών έρχεται ο κτιριακός εκσυγχρονισμός του Νοσοκομείου Σπάρτης και θα ακολουθήσει η επίλυση και άλλων προβλημάτων. Επεσήμανε επίσης την ίδρυση Παραρτήματος του ΙΚΑ στην Αρεόπολη.

Τέλος ο κ. Πιερρουτσάκος δήλωσε ότι ενεργεί ως απλός Λάκωνας που αγαπάει την πατρίδα του και θεωρεί χρέος του να συμβάλει στην πρόσδο της, τονίζοντας ότι δεν διεκδικεί και δεν επιδιώκει τίποτα.

Να σημειωθεί ότι το Νοσοκομείο Σπάρτης εξακολουθεί να έχει αρκετά οργανωτικά και λειτουργικά προβλήματα για τα οποία άλλωστε έγιναν πρόσφατα κινητοποιήσεις του προσωπικού του.

ΝΕΟΣ ΑΡΧΗΓΟΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ

Ο Αντιστράτηγος κ. **Χρήστος Μουστάκης**, που κατέγαια από το Λογκάνικο, μέχρι τώρα Διοικητής 4ου Σώματος Στρατού, προήχθη επάξια και τοποθετήθηκε Αρχηγός Στρατιάς.

ΜΟΝΑΔΑ ΕΝΤΑΤΙΚΗΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΠΑΡΤΗΣ

Ο Υφυπουργός Υγείας κ. Αναστασόπουλος που επισκέφθηκε πρόσφατα το Νοσοκομείο Σπάρτης, και μετά από συναντήσεις με τους γιατρούς — διευθυντές κλινικών — τον Πρόεδρο του Νοσοκομείου και εκπροσώπους διοικητικού και νοσηλευτικού προσωπικού, διαπίστωσε την ύπαρξη σοβαρών ελλείψεων στη συντήρηση του κτιρίου στον εξοπλισμό και στην επάρκεια του βοηθητικού και νοσηλευτικού προσωπικού. Υποσχέθηκε κάθε δυνατή βοήθεια για τη βελτίωση των συνθηκών νοσηλείας και την ίδρυση **μονάδας εντατικής θεραπείας** που λείπει όχι μόνο από το Νοσοκομείο Σπάρτης αλλά και από όλο το Νομό Λακωνίας! Ας ευχιστούμε ότι θα λειτουργήσει σύντομα.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΔΑΣΟΠΟΝΙΑΣ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΝΟΜΑΡΧΗ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Στις 21 Μαρτίου κάθε χρόνο γιορτάζεται η «Παγκόσμια ημέρα Δασοπονίας» που έχει καθιερωθεί το 1971, από την Γενική Συνέλευση του Οργανισμού Τροφίμων και Γεωργίας (F.A.O.) του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών.

Η ημέρα αυτή μας θυμίζει πόσα χρωστά ο άνθρωπος στο δάσος, σ' ένα φυσικό αγαθό με τεράστια σημασία και ανυπολόγιστη αξία για τη ζωή, αφού αυτό αποτελεί ασπείρευτη πηγή ζωής, πρόδου και πολιτισμού.

Ο άνθρωπος συνδέθηκε με το δάσος από την πρώτη στιγμή της εμφάνισής του στη γη γιατί απ' αυτό εξασφάλισε τροφή, στέγη, ασφάλεια.

Με το πέρασμα όμως του χρόνου ο ίδιος ο άνθρωπος συνετέλεσε στο να υποστεί σοβαρότατες και επικίνδυνες καταστροφές. Έτσι σήμερα προβάλλει παγκόσμια η ανάγκη αμέσου και αποτελεσματικής προστασίας του, γιατί αυτό αποτελεί τον βασικότερο παράγοντα του φυσικού μας περιβάλλοντος το οποίο έχει υποβαθμιστεί σε επικίνδυνο σημείο.

Για το λόγο αυτό, κι επειδή τόσο η Πατρίδα μας όσο και ο Νόμος μας έχουν υποστεί τις συνέπειες της αποδασώσεως που είναι εμφανέστερες κυρίως στην υδρολογική ισορροπία, καλώ όλους τους πολίτες του Νόμου μας να σταθούμε σαν φίλοι στο δάσος, να το προστατεύσουμε με κάθε τρόπο και να είμαστε βέβαιοι ότι έτσι διατηρούμε Εθνικό πλούτο για καλύτερο αύριο σε εμάς, στα παιδιά μας, στους απογόνους μας.

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ
ΦΑΛΙΑΓΚΑΣ ΦΩΤΙΟΣ

Στις 17 Μαΐου 1993, ο Νομάρχης κ. Φώτης Φαλιάγκας αποχαιρέτησε με μήνυμά του το Νομό μας διότι αντικαταστάθηκε από το νέο Νομάρχη τον κ. Αθανάσιο Πέττα.

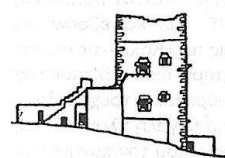
ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΡΑΧΟΒΙΤΗ ΘΟΔΩΡΟΥ ΠΙΤΣΙΟΥ

(Επικούρου καθηγητού της Ιατρικής Σχολής Πανεπιστημίου Αθηνών)

Τη Δευτέρα 29 Μαρτίου 1993 ώρα 7 μ.μ. πραγματοποιήθηκε στο Αμφιθέατρο του Πολεμικού Μουσείου Αθηνών εκδήλωση της Ανθρωπολογικής Εταιρείας των Φίλων του Ανθρωπολογικού Μουσείου του Πανεπιστημίου Αθηνών. Εκ των κυριοτέρων ομιλητών υπήρξε ο Αραχοβίτης καθηγητής κ. **Θεόδωρος Πίτσιος**, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: «Ανθρωπολογικό Μουσείο. Θέση και προοπτικές».

Η εφημερίδα ΚΑΡΥΕΣ συγχαίρει τον άξιο επιστήμονα και ευχαρίστως θα δημοσιεύσει κάποιο άρθρο του σχετικό με την Ανθρωπολογία.

ΜΑΝΗ: ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ 1993-1994

Το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών, το Ινστιτούτο Νεοελληνικών Ερευνών, το Υπουργείο Πολιτισμού και ο Ελληνικός Οργανισμός Τουρισμού οργάνωσαν ένα ενδιαφέρον πολιτιστικό πρόγραμμα, το οποίο επιχειρεί μια γνωριμία με τον ιστορικό και φυσικό χώρο της Μάνης, που περιλαμβάνει τις ακόλουθες εκδηλώσεις.

Α. Έκθεση ιστορικού υλικού «Περιηγητές στη Μάνη» στο Ιστορικό Εθνολογικό Μουσείο Μάνης (Πύργος Τζανετάκη, Κρανιά Γυθείου) από 17 Ιουλίου 1999 ως 31 Δεκεμβ. 1994.

Β. Επιστημονική συνάντηση «Οι Περιηγητές, πηγή της Ιστορίας της Μάνης» Γύθειο 7,8,9 Οκτωβρίου 1993.

Γ. Πολιτιστικά δρομολόγια: Περιηγήσεις - Ξεναγήσεις στη Μάνη 1993-94.

Πληροφορίες: τηλ. 7229811 εσωτ. 152, Fax 7246212.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΑΓΑΠΗΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΤΩΝ ΚΑΡΥΩΝ ΝΑ ΜΗ ΞΕΧΝΟΥΝ ΤΙΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΤΟΥΣ

ΚΑΡΥΕΣ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ

τ. ΔΗΜΟΥ ΟΙΝΟΥΝΤΟΣ

Υπεύθυνη: ΑΝΝΙΤΑ ΓΚΛΕΚΑ - ΠΡΕΚΕΖΕ

ΨΑΡΡΩΝ 10 — ΚΗΦΗΣΙΑ 145 61 ΤΗΛ. 8076.778 - 6516.700

ΦΩΤΟΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:

ΓΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΑΒΕΕ

ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 71 - ΤΗΛ. 3624.728 - 3609.342

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΡΧ. 1.500

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: ΔΟΛ. ΗΠΑ 25

ΣΥΛΛΟΓΟΙ: ΔΡΧ. 10.000